

Az Országgyűlés
Törvényalkotási bizottsága

Összegző módosító javaslat

Kövér László úr,
az Országgyűlés elnöke részére

Tisztelt Elnök Úr!

A Törvényalkotási bizottság – az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 46. § (5) bekezdése alapján – *a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény módosításáról* szóló T/10528. számú törvényjavaslathoz az alábbi összegző módosító javaslatot terjeszti elő.

1. A bizottság a törvényjavaslat 1. §-ának a következő módosítását javasolja:

1. § A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:42. §[-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki] (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„[(1a) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák] (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy törvény és mások jogainak korlátai között személyiségét, így különösen a magán- és családi élet, az otthon, a másokkal való – bármilyen módon, illetve eszközzel történő – kapcsolattartás és a jóhírnév tiszteletben tartásához való jogát szabadon érvényesíthesse, és hogy abban őt senki ne gátolja.”

2. A bizottság a törvényjavaslat 4. §-ának a következő módosítását javasolja:

4. § A Ptk. 4:196. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Tartási kötelezettsége áll fenn elsősorban a szülőnek a gyermekével és a nagykorú gyermeknek a rászoruló szülőjével szemben. [A nagykorú gyermekek kötelesek rászoruló szüleikről gondoskodni.]”

3. A bizottság a törvényjavaslat 5. §-ának a következő módosítását javasolja:

5. § A Ptk. 4:208. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Aki a tartásra rászorult szülő szükségleteinek ellátásáról a tartásra köteles gyermek helyett anélkül gondoskodik, hogy erre jogszabály vagy szerződés rendelkezése alapján köteles lenne, az indokoltan nyújtott ellátás ellenértékének megtérítését az ellátás nyújtásától számított egyéves jogvesztő határidőn belül követelheti a tartásra kötelezhető gyermektől.”

4. A bizottság a törvényjavaslat 8. §-ának a következő módosítását javasolja:

8. § A Ptk. 5:95. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„5:95. § [Az óvadék alapítása]

(1) Óvadék

a) pénzen és értékpapíron,

b) fizetésiszámla-[szerződés]követelésen, illetve betétszerződésből eredő követelésen[alapján fennálló] vagy egyébként jogszabály rendelkezése szerint számlavezetőként erre feljogosított intézmény által vezetett számlán nyilvántartott követelésen (a továbbiakban e cím alkalmazásában: fizetésiszámla-követelés), továbbá

c) jogszabályban óvadék tárgyaként meghatározott más vagyontárgyon

alapítható.

(2) Óvadékot pénzen és nem dematerializált értékpapíron kezizálogjogként, dematerializált értékpapíron, fizetésiszámla-követelésen és jogszabályban óvadék tárgyaként meghatározott más vagyontárgyon pedig úgy kell alapítani, hogy annak eredményeként az óvadék tárgya egyértelműen azonosítható módon az óvadék kötelezettjének hatalmából az óvadék jogosultjának hatalmába kerüljön, vagy az óvadék kötelezettjének korlátlan rendelkezése alól egyébként kikerüljön.

(3) Dematerializált értékpapíron és fizetésiszámla-követelésen óvadék **[alapítása történhet]**

a) a számlatulajdonos, a számlavezető és az óvadék jogosultja közötti írásbeli megállapodással, amely szerint a számlavezető a számlatulajdonos rendelkezéseit az óvadék jogosultjának jóváhagyásával, az óvadék jogosultjának rendelkezéseit a számlatulajdonos jóváhagyása nélkül is teljesíti; vagy

b) a számlavezető javára önmagában a számlatulajdonos és a számlavezető közötti zálogszerződéssel

is alapítható.

(4) A számlavezető a dematerializált értékpapíron és fizetésiszámla-követelésen fennálló óvadékot valamennyi számlakivonaton és egyéb egyenlegközlő iraton köteles feltüntetni.”

5. A bizottság a törvényjavaslat 11. §-ának a következő módosítását javasolja:

11. § A Ptk. 5:100. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„5:100. § *[Az önálló zálogjog]*

(1) Pénzügyi intézmény javára ingatlanon jelzálogjog úgy is alapítható, hogy az a zálogtárgyat a biztosított követeléstől **[fennállásától]** függetlenül, meghatározott összeg erejéig terhelje (önálló zálogjog).

(2) Az önálló zálogjogot alapító zálogszerződés a zálogtárgy megjelölésén kívül azt a meghatározott összeget tartalmazza, amelynek erejéig a zálogtárgyból kielégítés kereshető. Ezt az összeget az ingatlan-nyilvántartásban is fel kell tüntetni.

(3) A zálogtárgyból való kielégítési jog gyakorlásának feltételeit a zálogjogosult és a zálogkötelezett között létrejövő biztosítéki szerződésben kell meghatározni. A biztosítéki szerződés**[nek]t** írásba kell foglalni, és annak tartalmaznia kell az önálló zálogjog alapításának biztosítéki célját, a kielégítési jog megnyílásának feltételeit és terjedelmét, ha a kielégítési jog felmondással nyílik meg, úgy a felmondás gyakorlásának módját és a felmondási időt is. A kielégítési jog a biztosítéki szerződésben foglaltaknak megfelelően gyakorolható.

(4) Az önálló zálogjog más pénzügyi intézményre egészben vagy részben, illetve részletekben átruházható. Az átruházással az önálló zálogjogot megszerző fél a biztosítéki szerződésben – az átruházás mértékének megfelelően – az átruházó helyébe lép. A szerző fél a megszerzett jogának – részben vagy részletekben történő átruházás esetén az önálló zálogjog megosztásának – az ingatlan-nyilvántartásban való feltüntetését igényelheti.

(5) Ha a biztosítéki szerződés eltérően nem rendelkezik, a zálogjogosult kielégítése érdekében az önálló zálogjogot mind a zálogjogosult, mind a zálogkötelezett írásban felmondhatja. A felmondási idő – a felek eltérő megállapodása hiányában – hat hónap. Ha a kielégítési jog felmondással nyílik meg, annak kizárása semmis.

(6) A zálogkötelezett az önálló zálogjog mindenkorijogosultjával szemben hivatkozhat azokra a kifogásokra **[és beszámíthatja azokat az ellenkövetéseket]is**, amelyek **[őt]** a biztosítéki szerződésben meghatározott **[alapján]követelés kötelezettjét** megilletik. A biztosítéki szerződés szerint kielégíthető követelés összegét a kielégítési jog gyakorlása során befolyt vételár csökkenti.

(7) Az önálló zálogjoggal terhelt zálogtárgy tulajdonjogát megszerző fél a biztosítéki szerződésben a zálogkötelezett helyébe lép.

[(7)8] Ha a biztosítéki szerződés nem jött létre, az önálló zálogjog létesítésének a biztosítéki szerződésben megjelölt célja véglegesen megghiúsult, vagy a biztosítéki szerződés, illetve a biztosítéki szerződés szerint a zálogtárgyból kielégíthető követelés – ide[]értve a megtérítési követelést is – megszűnt, [illette]továbbá, ha a biztosítéki szerződésbe foglalt más, az önálló zálogjog megszűnését eredményező ok vagy feltétel bekövetkezett, a zálogjogosult a zálogkötelezett írásbeli felszólítására köteles hozzájárulni ahhoz, hogy

- a) az ingatlan-nyilvántartásba az önálló zálogjog jogosultjaként a zálogkötelezettet vagy az általa megjelölt **[harmadik személy]pénzügyi intézményt** jegyezzék be, vagy
- b) az önálló zálogjogot töröljék az ingatlan-nyilvántartásból.

([8]9) Az önálló zálogjog követelést biztosító zálogjoggá, ez utóbbi pedig önálló zálogjoggá a felek erre irányuló írásbeli megállapodásával és az átváltoztatás ingatlan-nyilvántartásba való bejegyzésével – a zálogjog ranghelyének megtartása mellett – átváltoztatható. Ehhez nem szükséges a rangsorban azonos ranghelyen vagy hátrább álló zálogjogosultak hozzájárulása sem.

([9]10) Az önálló zálogjogra egyebekben – ha a biztosított követeléstől **[fennállásától]** való függetlenségéből más nem következik – a követelést biztosító zálogjogra vonatkozó rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni.”

6. A bizottság a törvényjavaslat 14. §-ának a következő módosítását javasolja:

14. § A Ptk. 5:128. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„5:128. § *[A kielégítési jog gyakorlása fogyasztóval szemben]*

A zálogjogosult a fogyasztóval szembeni kielégítési jogát bírósági végrehajtáson kívül csak akkor gyakorolhatja, ha

- a) **[a kielégítés fejében az óvadék tárgyának tulajdonjogát szerzi meg, illetve él]** az óvadék tárgyára vonatkozóan a közvetlen kielégítés jogával él,
- b) az elzálogosított jogot vagy követelést e törvény szerint érvényesíti, vagy
- c) a kielégítési jog megnyílása után a zálogkötelezettel a zálogtárgy zálogjogosult által történő értékesítésének módjában írásban megállapodott.”

7. A bizottság a törvényjavaslat 19. §-ának a következő módosítását javasolja:

19. § A Ptk. 6:99. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„6:99. § *[Fiduciárius hitelbiztosítékok semmissége]*

Semmis az a kikötés, amelyben fogyasztó **[a vele szembeni]** követelés biztosítása céljából tulajdonjog, más jog vagy követelés átruházására vagy vételi jog alapítására vállalt kötelezettséget.”

8. A bizottság a törvényjavaslat 20. §-ának a következő módosítását javasolja:

20. § A Ptk. 6:208. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A szerződésbe belépő félre átszálló jogosultság biztosítéka fennmarad. A szerződésbe belépő **[felet terhelő]** félre átszálló kötelezettség teljesítésének biztosítéka megszűnik, kivéve, ha a biztosíték kötelezettje a szerződésátruházáshoz hozzájárul.”

9. A bizottság a törvényjavaslat 21. §-ának a következő módosítását javasolja:

21. § A Ptk. 6:209. §-a a következő (3) és (4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Ha a biztosíték kötelezettje a szerződésbe belépő félre [átruházott]átszálló kötelezettség biztosítéka fennmaradásához szükséges hozzájáruló jognyilatkozatát előzetesen megteszi, jognyilatkozata a szerződésátruházásról történt értesítésével válik hatályossá.

(4) A biztosíték kötelezettje a jognyilatkozat megtételekor fenntarthatja a jogot annak visszavonására.”

10. A bizottság a törvényjavaslat 22. §-ának a következő módosítását javasolja:

22. § A Ptk. Hatodik Könyv Ötödik Része helyébe a következő rész lép:

„ÖTÖDIK RÉSZ
AZ ÉRTÉKPAPÍR

XXIX. CÍM
AZ ÉRTÉKPAPÍR FOGALMA ÉS ALAKI LEGITIMÁCIÓS HATÁSA

6:565. § [Az értékpapír fogalma]

(1) Az értékpapír olyan egyoldalú jognyilatkozat, amely [papír alapú] papíralapú okiratként vagy jogszabályban megjelölt más módon létrehozott, rögzített, nyilvántartott és továbbított adatösszességként (dematerializált értékpapírként)[, amely] a benne foglalt jogot úgy testesíti meg, hogy azt a jogot gyakorolni, arról rendelkezni csak az értékpapír által, annak birtokában lehet.

(2) Ha jogszabály meghatározza egyes értékpapírfajták kötelező tartalmi elemeit, kizárólag az ezeknek megfelelő okiratot vagy dematerializált értékpapírt lehet az adott értékpapírfajtába tartozó értékpapírnak tekinteni.

(3) Ha az adott értékpapírfajta kötelező tartalmi elemeit más jogszabály nem határozza meg, az csak akkor minősül értékpapírnak, ha azon a kibocsátója legalább az alábbiakat feltünteti:

- a) a kibocsátó nevét és címét;
- b) azt, hogy a nyilatkozat értékpapírnak minősül;
- c) az értékpapír által megtestesített jogosultságot;
- d) sorozatban kibocsátott értékpapír esetén az értékpapír-sorozat megjelölését, a sorozat értékpapírkódját és a sorozatba tartozó értékpapírok darabszámát;
- e) a kibocsátás helyét és időpontját;
- f) okirati formában kibocsátott értékpapír esetén a kibocsátó aláírását.

(4) Okirati formában egyedileg vagy sorozatban kibocsátott értékpapírt lehet előállítani. Értékpapírnak minősülő okiratot bemutatóra vagy névre szólóan lehet kiállítani.

(5) Dematerializált értékpapírként sorozatban kibocsátott, névre szóló értékpapírt lehet előállítani.

(6) Az értékpapír átruházható. A kibocsátó az értékpapír átruházását – a tilalomnak az értékpapírban való feltüntetésével – megtilthatja.

(7) Nem szünteti meg az értékpapír által megtestesített kötelmet az, ha az értékpapírt annak kibocsátója szerzi meg.

6:566. § [Az értékpapírok alaki legitimációs hatása és kibocsátásának hibája]

(1) Az értékpapír kiállítóját az értékpapír jóhiszemű jogosultjával szemben akkor is terheli az értékpapírban rögzített kötelezettségek, ha az értékpapír kibocsátás nélkül vagy érvénytelen ügylettel került forgalomba.

(2) Az értékpapír jóhiszemű jogosultjának az értékpapírból eredő jogosultságát nem befolyásolja az, ha valamely korábbi átruházásnak vagy más tulajdonszerzésnek nem volt jogcíme, vagy ha a jogcím érvénytelen vagy hatálytalan volt.

(3) A bemutatóra szóló értékpapír esetén az értékpapír birtokosát kell az értékpapírban rögzített jog gyakorlására jogosult személynek tekinteni.

(4) Névre szóló értékpapír esetén azt kell az értékpapírban rögzített jog gyakorlására jogosult személynek tekinteni, akit az értékpapír jogosultként megjelöl, vagy akit a forgatmányok megszakítatlan láncolata jogosultként igazol. Ha az utolsó forgatmány üres, az értékpapír birtokosát kell jogosultnak tekinteni, feltéve, hogy a forgatmányok láncolata megszakítatlan. Ha valamely üres forgatmányra újabb forgatmány következik, az utóbbi aláíróját úgy kell tekinteni, mint aki az értékpapírt üres forgatmány útján szerezte meg.

(5) Ha a névre szóló értékpapír jogosultjának személye nem átruházás útján változik meg, az új jogosult a jogszerzését igazolni köteles. A nem átruházás útján való jogszerzést követően az értékpapírra vezetett forgatmányok megszakítatlan láncolata az értékpapír birtokosát a nem átruházás útján való jogszerzés igazolásától függően igazolja jogosultként. Ha jogszabály meghatározott személyt feljogosít a nem átruházás útján való igazolt jogszerzésnek a forgatmányi láncolatban való feltüntetésére, az ilyen bejegyzés biztosítja a forgatmányi láncolat megszakítatlanságát, és a jogszerzés hiánya, érvénytelensége vagy hatálytalansága az értékpapír jogosultjának tekintendő jóhiszemű harmadik személynek az értékpapírból eredő jogosultságát nem befolyásolja.

(6) A dematerializált értékpapír jogosultjának – ellenkező bizonyítás hiányában – annak az értékpapírszámlának a jogosultját kell tekinteni, amelyiken a dematerializált értékpapírt nyilvántartják.

6:567. § [Kifogáskorlátozás]

Az értékpapír kötelezettje a jóhiszemű jogosulttal szemben az értékpapír vagy az értékpapírszámla tartalmából kitűnő kifogásokon kívül nem hivatkozhat olyan kifogásokra, amelyek valamely korábbi jogosulttal szembeni jogviszonyán alapulnak.

6:568. § [Az e részben foglalt szabályoktól való eltérés lehetősége]

Az e részben foglalt rendelkezésektől annyiban lehet eltérni, amennyiben azt más jogszabály lehetővé teszi.

XXX. CÍM
AZ ÉRTÉKPAPÍROK ÁTRUHÁZÁSÁNAK MÓDJA ÉS
[MEGSEMMISÍTÉSE] SEMMISSÉ NYILVÁNÍTÁSA

6:569. § [Az értékpapírok átruházásának módja]

(1) Az olyan okirati formában előállított értékpapír, amely nem tartalmazza a jogosult megnevezését vagy tartalmazza ugyan, de az értékpapír tartalma szerint a kötelezett nemcsak a megjelölt személynek, hanem az értékpapír bármely bemutatójának köteles teljesíteni, az átruházásra irányuló jogcímen alapuló birtokátruházással ruházható át.

(2) Az olyan okirati formában előállított értékpapír átruházásához, amely tartalmazza a jogosult megnevezését, és nem tartalmaz olyan kikötést, amely szerint a kötelezett az értékpapír bármely bemutatójának köteles teljesíteni, az átruházásra irányuló jogcímen alapuló birtokátruházáson kívül teljes vagy üres forgatmány szükséges.

(3) A teljes forgatmány a névre szóló okirati formában előállított értékpapírra vagy az ahhoz csatolt lapra (a továbbiakban: toldatra) vezetett, az átruházó által aláírt írásbeli nyilatkozat, amely kifejezi az értékpapír átruházásának szándékát, és megjelöli azt a személyt, akire az értékpapírt átruházzák.

(4) Az üres forgatmány a névre szóló okirati formában előállított értékpapír hátlapjára vagy a toldatra rávezetett, az átruházó által aláírt írásbeli nyilatkozat, amely kifejezi az értékpapír átruházásának szándékát, de nem tartalmazza annak a személynek a megjelölését, akire az értékpapírt átruházzák. Üres forgatmánynak minősül az átruházónak az értékpapír hátlapján vagy a toldaton szereplő aláírása is.

(5) A névre szóló okirati formában előállított értékpapír üres forgatmánnyal való átruházása esetén az értékpapír birtokosa

a) az üres forgatmányt kitöltheti a saját vagy más személy nevére;

b) az értékpapírt átruházhatja üres vagy teljes forgatmánnyal;

c) az értékpapír birtokát harmadik személyre átruházhatja anélkül, hogy az üres forgatmányt kitöltené és az értékpapírt újabb forgatmánnyal látná el.

(6) Ha jogszabály felhatalmazása alapján a kibocsátó a névre szóló okirati formában előállított értékpapírba felvett írásbeli nyilatkozatával a forgatmány útján való átruházás lehetőségét kizárja (a továbbiakban: negatív rendeleti záradék), az okirati értékpapír az engedményezés hatályával ruházható át.

(7) A dematerializált értékpapír átruházásához az átruházásra irányuló szerződés vagy más jogcím, valamint az átruházó értékpapírszámlájának megterhelése és az új jogosult értékpapírszámláján a dematerializált értékpapír jóváírása szükséges.

6:570. § [Az értékpapírok átruházásának joghatása]

A negatív rendeleti záradékot tartalmazó névre szóló értékpapír kivételével, az értékpapír átruházásával az értékpapírban rögzített jogok átszállnak az értékpapír új

jogosultjára, függetlenül attól, hogy az átruházó rendelkezett-e az értékpapírban rögzített jogokkal.

6:571. § [Az értékpapírok semmissé nyilvánítása]

(1) Ha az értékpapír azonosíthatatlanná válik, elvesz, fizikailag megsemmisül, vagy oly mértékben megrongálódik, hogy tartalma nem ismerhető meg, erre irányuló eljárás eredményeként az értékpapír semmissé nyilvánítására kerülhet sor.

(2) Az értékpapír semmissé nyilvánítása esetén a semmissé nyilvánított értékpapírhoz nem fűződnek többé értékpapírijogi joghatások; az értékpapírba foglalt jogot az e jogra irányadó általános szabályok szerint lehet érvényesíteni.”

11. A bizottság a törvényjavaslat 25. §-ának a következő módosítását javasolja:

25. §

(1) Ez a törvény – a (2) és a (3) bekezdésben foglalt kivétellel – 2016. július 1-jén lép hatályba.

(2) A 6-17. §, a 24. § a)-b) pont, a 28-29. § 2016. október 1-jén lép hatályba.

(3) A 22. § 2017. január 1-jén lép hatályba.”

12. A bizottság a törvényjavaslat 28. §-ának a következő módosítását javasolja:

28. §

(1) A Ptké. 49. § (3) bekezdésének az a rendelkezése, amely szerint a Ptk. hatálybalépése előtt kötött zálogszerződéssel létrejött jelzálogjogot a zálogjogosult a Ptk. hatálybalépését követően a különvált zálogjogra vonatkozó szabályok szerint a biztosított követelés nélkül is átruházhatja, 2016. [július] október 1.[-jétől] napjától nem alkalmazható.

(2) A 2016. [július] október 1. napját megelőzően kötött ingatlanra vonatkozó jelzálogszerződéssel alapított jelzálogjog és az említett időpontot megelőzően – jelzálogjognak biztosított követelés nélküli[i] átruházásával – létrejött különvált zálogjog a 29. § szerint átalakításos önálló zálogjoggá alakítható át.

INDOKOLÁS

1. Lásd a **T/10528/4/1.** számú bizottsági módosító javaslat indokolását.
2. Lásd a **T/10528/4/2.** számú bizottsági módosító javaslat indokolását.
3. Lásd a **T/10528/4/3.** számú bizottsági módosító javaslat indokolását.
4. Lásd a **T/10528/4/4.** számú bizottsági módosító javaslat indokolását.

5. A módosító javaslat az önálló zálogjogra vonatkozó szabályozás egyes rendelkezéseit érinti, a benne foglalt változtatások részben szövegponosító jellegűek, részben pedig szabályozási hiányosságot pótolnak. Az önálló zálogjog definitív szabályában a biztosított követelés fennállásától való függetlenségre utalás megtévesztő jellegű, hiszen a járulékos zálogjog is alapítható a biztosított követelés fennállásától függetlenül, pl. akkor, amikor a felek valamely jövőben keletkező követelés biztosítására alapítanak zálogjogot. A szabályozás nem jelölte meg pontosan, hogy a biztosítéki szerződés megkötésére kik kötelesek, és azt sem írta elő, hogy e szerződést is – annak jelentőségére és garanciális jellegére tekintettel, hasonlóan a zálogszerződéshez – írásba kell foglalni. A módosító javaslat ezért pótolja e hiányosságokat. Fontos és érdemi módosítás az is, amely egyértelművé teszi, hogy a zálogkötelezett a zálogjogosulttal szemben olyan kifogásokat is felhozhat, amelyek a zálogtárgyból a biztosítéki szerződés szerint kielégíthető követelés kötelezettjét (a Ptk. szerinti személyes kötelezettet) illetik meg. Ezzel kétséget kizáróvá válik, hogy a zálogkötelezett az alapjogviszonyból származó, a személyes kötelezettet megillető kifogásokat is ellene vetheti a zálogjogosult kielégítési igényének, vagyis e szabályozás teljes körűen kiküszöböli a kétszeres teljesítés kockázatát. Ugyanezen okból tartotta szükségesnek a módosító javaslat annak kimondását is, hogy ha a zálogtárgyból (a zálogtárgy értékesítéséből befolyt vételárból) a zálogjogosult kielégítéshez jutott, úgy ennek összegével a személyes kötelezettel szembeni követelés mértéke értelemszerűen csökken, ami azonban a dologi zálogkötelezett megtérítési igénye érvényesítésének nem akadály. Mellőzi ugyanakkor a módosító javaslat e körben az ellenkövetelések beszámítására utalást, hiszen a zálogkötelezettel szembeni kielégítési igénnyel, vagyis a zálogtárgyból való kielégítés türésevel szemben beszámítható – ezzel egynemű – ellenkövetelésről az adott esetben nem beszélhetünk.

Figyelemmel arra, hogy a törvényjavaslat Ptk. 5:100. §-t módosító rendelkezésének (4) bekezdése csak arról az esetről szól, amely szerint az önálló zálogjog átruházásával az önálló zálogjogot megszerző fél a biztosítéki szerződésben az átruházó helyébe lép, ehhez hasonlóan indokolt annak kimondása is, hogy az önálló zálogjoggal terhelt zálogtárgy tulajdonjogát megszerző fél pedig a biztosítéki szerződés zálogkötelezettjének helyébe lép. Mivel a biztosítéki szerződés megkötése az önálló zálogjog létrejöttének nem feltétele, előfordulhat, hogy az önálló zálogjog e kötelező konstrukciós elemét az érintettek nem teljesítik, vagy teljesítik ugyan, de az önálló zálogjog fennállása alatt az bármely okból megszűnik. Ezért a módosító javaslat szükségesnek ítélte annak kimondását, hogy a zálogkötelezett ilyen esetekben is élhessen azzal az igénnyel, hogy az önálló zálogjogot saját javára, illetve más pénzügyi intézmény javára jegyezzék át, vagy azt az ingatlan-nyilvántartásból töröljék. Világossá tette ugyanakkor a módosító javaslat azt, hogy az önálló zálogjog jogosultjává nem bármely harmadik személy, hanem csak olyan személy válhat, akinek javára önálló zálogjog alapítható, vagyis jogosulti oldalon ebben az esetben is csak pénzügyi intézmény lehet az átjegyzett önálló zálogjog alanya.

Végül a követelést biztosító zálogjog szabályaira utaló rendelkezésben is indokolt ugyanazon módosítás végrehajtása, amelyről az önálló zálogjog definíciós szabályát érintően javasolt módosítás rendelkezik.

6. A módosító javaslat egyértelművé teszi, hogy a törvényjavaslatnak a Ptk. 5:128. § a) pontjában foglaltak szerint megállapítandó rendelkezése valójában nem két önálló esetkörrel szól, a másodikként megfogalmazott esetkörnek, vagyis a közvetlen kielégítési jog gyakorlásának ugyanis része (egyik aloszege) az elsőként említett esetkör, amikor is az óvadék tárgyának tulajdonjogát szerzi meg a zálogjogosult a követelése kielégítéseként.

7. Lásd a **T/10528/4/6.** számú bizottsági módosító javaslat indokolását.

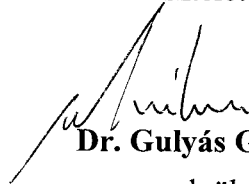
8. Lásd a **T/10528/4/7.** számú bizottsági módosító javaslat indokolását.
9. Lásd a **T/10528/4/8.** számú bizottsági módosító javaslat indokolását.
10. Lásd a **T/10528/4/9.** számú bizottsági módosító javaslat indokolását.

11. A módosító javaslat a megfelelő felkészülési idő biztosítása céljából a zálogjogra, valamint az értékpapírjogra vonatkozó szabályok tekintetében későbbi hatálybalépési időpontot állapít meg.

12. Lásd a **T/10528/4/11.** számú bizottsági módosító javaslat indokolását.

Budapest, 2016. június 2.

Tisztelettel:

Dr. Gulyás Gergely
elnök